

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۸/۱۱/۱۵

سلطان جان کلیوال

د ولسمشرۍ ټاکنې، ټکنۍ بڼکاري

داسې بڼکاري چې د افغانستان د سولې خبرې د انجماد او پخ وېلي حالت نه مخ په راوتو دی او لکه د اقلیم گرموالي چې د شمالي منجمد بحر د پخ د غرونو د ورو ورو را وېلي کېدو سبب کېږي، همداسې د امریکایي، روسی، چین، هند او نورو د افغانستان د ګاونډيو هیوادونه په حرکت راغلي او د دوی نوی هلی ځلی او مندی ترری سړی ته داسې فکر پیدا کوي چې، په افغانستان کې د سولې د راتلو په ګټه دا ټول زبرځواکونه او ګاونډیان پوهیدلي او دا ورته بهتره بڼکاره شوی چې که دی وطن کی سوله راشی، د جنگ نه به په سوله کې د دوی ګټې هم ښې خوندي پاتې شی. په دی برخه کې یواځې د افغانانو دایمي بدخواهان (ایران او پاکستان) نه به غیر نور ټول دی نتیجې ته رسیدلي بڼکاري چې یو قوی، سوله ایز او باثباته افغانستان د دوی په ګټه دی نسبت یو ناتوان، متزلزل او نا آرام افغانستان ته. دا چې دا دوه نژدی ګاونډیان ولی د یوه باثباته او قوی افغانستان د جوړیدو سره مخالفت کوي دلپونه یې د لمر غوندې څرګند دی او تکرار یې راته اړین نه بڼکاري.

که په دی لنډو ورځو کې په افغانستان کې د سولې د راتلو د پاره د متحده ایالاتو د دولت او د روس او چین د دولتونو هلو ځلو ته وګورو نو پوهیدلی شو چې، دا اوسني حرکتونه، غوندې او بحثونه د پخوانیو حرکتونو سره ډیر توپیر لري. پخوانی حرکتونه په پټه تر سره کیده او یا هم د ځینو مشخصو حلقاتو او سازمانونو له خوا بی له دی چې په دی معضله کې بڼکيلي خواوی پکې را ګډی شی پرمخ بیول کېدل، خو اوس د امریکې له خوا د دی ستونزی په ټولو جزئیاتو دباخبر شخص جناب ډاکټر زلمی خلیل زاد د سولې د تامین نوی ماموریت، هغه هم د یوه زمانی حد په ټاکلو سره، چې د خبرې منابعو له اړخه د شپږو میاشتو نه تر یو کاله پوری موده ورته تعیین شویده، له یوی خوا، او د روس د دولت علاقه مندی له بلې خوا او تر ټولو مهمه دا چې د دی دواړو خواو سره د طالبانو د جنگی ډلې اړیکې نیول، د مسکو د غوندې په جریان کې، په مطبوعاتی کنفرانسونو کې نړیوالو ته د خپل دریځ څرګندول او په نسبتاً بدله او یوڅه آزاده فضا کې د طالبانو د هیئت د مشر عباس ستانکزی د لنډی فیشنی رېبري سره نوی څیره او د بڼځینه ژورنالستانو سره خصوصاً د بڼځو د حقونو په باره کې خبرې کول، ټول هغه څیزونه دی چې تر دی وړاندې یې هیچ درک نه لګیده. برسیره پردی د کابل د ملی یووالی د دولت د مشرانو او واکدارانو سره د زلمی خلیل زاد لیدنی کتنې او ورسره د مسکو په غونډه کې د سولې د عالی شورا د ګډون کونکی هیئت هغه څرګندونې چې د مطبوعاتی کنفرانسونو او ناستو له لاری یې د عامه خبرتیایو په منظور د رسنیو سره شریکی کړی دی، ټول هغه شنه څراغونه دی چې د سولې د تامین د پاره افغان ولس ته ور بڼول شویدی.

داخو هغه نا معکومی هیلې دی چې په افغانستان کې د سولې د راتلو د پاره د عامو خلکو او د سختو فشارونو لاندې د پرتو ولسونو په زړونو کې را ژوندی شویدی، خو ایبا سولې دته د رسیدو په لار کې پراڼه ممانعتونه به د دی پروسې د لا نورڅنډ د پاره څومره ستونزی را ایجاد کاندې هسی یوه پوښتنه ده چې سم ځواب ورته نشی ورکول کیدای. تر ټول لومړی او ډیره بڼکاره مانع زمونږ دوه همسایه هیوادونه ایران او پاکستان دی. لکه مخکې چې مو وویل دوی هیڅکله نه غواړی چې په خپل ځنگ کې یو باثباته او له ستونزو خلاص افغانستان و وینی ځکه بیا به د افغانستان طبیعی شتمنی د دوی د له خولې نه و وزی او لکه اوس چې ورته لاس رسی لری بیا به یې و نه لری.

دویمه ستونزه چې د لومړی ستونزی نه په هیڅ وجه کوچنی او بی ارزښته نه ده هغه په هیواد کې د ننه د موجوده واکمنانو او چارواکو د واکونو له منځه تلل او یا د ګټو محدودیت دی، د لویو مفسدینو او د عامه شتمنیو او ورسره د بهرنیو مرستو د چور او چپاول ډلې او حلقې دی، د مخدره موادو قاچاق وړونکی، د دولتی ځمکو او د شخصی شتمنیو غاصبین او د دولتی قدرت انحصارونکی دی چې دا قدرت خپل میراثی حق ګڼی د پلار نه زوی او د ورور

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنیت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خبر و لولی

نه باید ورو ته ورپاتی شی. دا ټولی هغه موانع دی چی د سولی د راتلو په لاره کی به هر څومره چی کولی شی خنډونه ایجاد کاندی، خو ورسره دا باور هم شته چی که هغه چا چی اصلاً یی د الوبه را پیل کړیده په رښتیا و غواری چی دا لوبه نوره ختمه کړی بیا به د سولی د دی ټولو مخالفینو هلی ځلی پومره لوی تاثیر و نه لری چی دا پروسه د ماتی سره مخ کړی .

د مثال په توگه: ډاکټر اشرف غنی د بیا ځلی د پاره ځان د ریاست جمهوری څوکی ته کاندید کړیدی او وای هغه څه چی می پیل کړی باید پای ته یی ورسوم او په دی باوری هم دی چی په هره بڼه چی وی دا چوکی ورنه څوک نشی نیولی نو دا بیخی څرگنده ده چی د سل واری سولی د راتلو نه ورته د خپل مقام لاس ته راوړنه ډیر ارزښت لری. نوی ډول ډول د قدرت نیولو د پاره ایټلافونه هم په دی تکلی کی دی چی یا لوړ مقامونه و گټی او یا هم اقلأ داسی یو حالت را منځ ته کړی چی د اوه لسو تیرو کلونو په اوږدو کی تر د لاسه کړی د چور او فساد له لاری گټلی شتمنی خو وساتلی شی او د ملی محاکمی میز ته راکش نشی .

خو دا هم څرگنده ده چی که امریکا غوښتی وی دا موانع ټولی په اسانی سره له منځه وړلی شی. نو له همدی وجهی نه دا سی اوازی خوری دی چی د یوی موقتی اداری په رامنځ ته کیدو سره به موجوده د ملی یووالی تش په نوم اداره ختمیږی، پراخه عنعنوی لویه جرگه به د ټول ملت د ریښتینو استازو په گډون جوړیږی، د سولی د ملی پروسی د بری د پاره به د نړیوالو نورمونو سره یوځای د ملی نرخونو د په کارولو له مخی یو کاری طرز العمل را منځ ته کوی او کله چی دا پروسه بری ته ورسیده تر هغی وروسته به د ټول ټاکنو د پاره په ټول هیواد کی بی له گواښ څخه لاره اوارپیږی .

که دا اوازی چی نه یواځی د هیواد په دننه کی پری خبری کیږی بلکی د نړی معتبری رسنی هم ورباندی تبصری کوی تحقق و مومی نو بیا د نوی لمریز کال د حمل د میاشتی ټول ټاکنی به حتمی ځنډیږی او د موقتی اداری د جوړیدو بندو بس به کیږی. بی له انتظاره بله چاره نه لرو .

پای